

Jukai-ceremonie

het ontvangen (JU) van de Boeddhistische geloften (KAI)

Jukai is een ceremoniële initiatie tot het Boeddhisme. Feitelijk erken je in deze ceremonie dat jijzelf de drie juwelen (Boeddha, Dharma en Sangha) bent en dat je daarnaar zult leven. Na deze inwijding mag je je formeel boeddhist noemen.

Het woord "Kai" wordt meestal vertaald als 'voorschriften of geloften', maar het is eigenlijk veel meer bedoeld als een 'way of life', een manier om het leven te waarderen als een groot geschenk.

Jukai is zo oud als de Boeddha zelf. Voor bikkhu's (Boeddhistische monniken) was dit het moment om het kleed en de bedelkom aan te nemen en uit te spreken: "Ik neem toevlucht tot de boeddha, de dharma en de sangha." De oudste zegswijze is te vinden in de Platform Sutra, waar jukai 'de initiatie tot de bodhisattvaweg' heet. In het mahayana is de formulering door Genpo Roshi veranderd: in plaats van 'ik neem mijn toevlucht tot...' is het geworden 'ik ben...de Boeddha, ik ben...de Dharma, ik ben...de Sangha'.

In de Jukai ceremonie beloof je de Boeddha in jezelf te realiseren, te actualiseren en te manifesteren in je dagelijks leven. Dit wordt tot uitdrukking gebracht in de zestien voorschriften, waaronder 'het leven te waarderen', 'respect te hebben voor andermans goed', 'genereus te zijn', 'jezelf niet boven de ander te verheffen', 'liefdevol te zijn naar alle levende wezens', etc. Het is niet bedoeld als een lijst van van geboden en verboden, maar het is een expressie van ons diepste verlangen om geen kwaad te doen, maar juist goed te doen en dienstbaar te zijn door anderen te helpen. Als we ons realiseren wie we werkelijk zijn, dan zien we de geloften veel meer als een natuurlijke expressie van die realisatie. Dan hebben we meer compassie en zijn we vriendelijker naar onszelf en iedereen.

Er zijn diverse hoogtepunten in de ceremonie. Een van de belangrijkste is wanneer de leraar zegt: "Ik heb deze voorschriften gekregen van Shakyamuni Boeddha via een lijn van 82 generaties van voorgangers, nu geef ik ze door aan jou." En vervolgens vraagt hij: "Wil je er goed voor zorgen?"

Een ander onderdeel van de ceremonie is het maken van een aantal volledige buigingen: naar je familie, vrienden, de sanghaleden, naar de leraar en een buiging voor de voorgangers van de leraar. In het Boeddhisme is buigen ontzettend belangrijk. Het is een mogelijkheid om respect, dankbaarheid en nederigheid uit te drukken.

Tijdens de ceremonie ontvang je als meest tastbare bewijs van de traditie de Ketchimyaku (lineagekaart) waar de namen van alle voorgangers vanaf Shakyamuni Boeddha op staan. Ook krijg je een dharmanaam: een Boeddhistische naam waarvan de leraar vindt dat die bij je past. Vervolgens krijg je de zelfgemaakte rakusu die je voortaan draagt tijdens het mediteren. Het omdoen van de rakusu doet je realiseren wat je je hebt voorgenomen. Het kan op een langzame of snelle manier. Bij de langzame manier ga je op je knieën zitten, legt de rakusu op je hoofd en zegt - met je handen in gassho - het vers van de kesa dat achterop de rakusu staat. Dan pas doe je hem om. Bij de snelle manier breng je je rakusu even naar je voorhoofd als uitdrukking van respect en herinnering aan de voorschriften.

Als je de wens hebt om Jukai te ontvangen, kun je dit bespreken met de leraar. Als hij akkoord is wordt in overleg een tijdstip van de ceremonie afgesproken. Ter ondersteuning van de leraar wordt een vrijwillige donatie voor het ontvangen van jukai op prijs gesteld.

Stefan Kenjitsu Coppens